

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. vasario 24 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Laisvas darbuotojų judėjimas – SESV 45 straipsnis – Vienodas požiūris į darbuotojus nerezidentus – Mokesčių lengvata, pasireiškianti darbdavio mokamų kompensacijų neapmokestinimu – Fiksuoto dydžio lengvata – Darbuotojai iš kitos valstybės narės nei darbo vietos valstybės – Gyvenamosios vietos sąlyga gyventi tam tikru atstumu nuo darbo vietos valstybės narės sienos“

Byloje C-512/13

dėl 2013 m. rugpjūčio 9 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. rugsėjo 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

C. G. Sopora

prieš

Staatssecretaris van Financiën

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, L. Bay Larsen ir T. von Danwitz, teisėjai A. Rosas, A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal ir C. G. Fernlund (pranešėjas),

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorę M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2014 m. rugsėjo 2 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

- C. G. Sopora, atstovaujamo *belastingadviseurs* P. Kavelaars, J. Schaap ir J. Korving,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. de Ree ir M. Bulterman,
- Europos Komisijos, atstovaujamos W. Roels ir J. Enegren,

susipažinęs su 2014 m. lapkričio 13 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada, priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl taisyklės, susijusios su laisvu darbuotojų judėjimu Europos Sąjungos teritorijoje, išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas sprendžiant C. G. Sopora ir *Staatssecretaris van Financiën*

(valstybės sekretorius, atsakingas už finansus) ginė dėl atmesto suinteresuotojo asmens prašymo taikyti fiksuoto dydžio mokesčio lengvatą kompensacijai, susijusiai su jo darbu Nyderlanduose.

Teisinis pagrindas

3 Pagal 2012 m. galiojusios 1964 m. Mokesčio nuo darbo užmokesčio įstatymo (*Wet op de loonbelasting 1964*) redakcijos (toliau – Mokesčio nuo darbo užmokesčio įstatymas) 31 straipsnio 1 dalį prie apmokestinamojo darbo užmokesčio priskiriamos ir tam tikros darbuotojui sumokėtos kompensacijos.

4 Tačiau pagal Mokesčio nuo darbo užmokesčio įstatymo 31a straipsnio 2 dalies e punktą kompensacijos gali būti neapmokestinamos, jei jos skiriamos siekiant kompensuoti papildomas išlaidas, vadinamąsias ekspatriacijos išlaidas, kurias darbuotojas patiria dėl to, kad ne ilgiau kaip aštuonerius metus gyvena ne savo kilmės valstybėje.

5 1965 m. gegužės 17 d. nutarime, kuriuo įgyvendinamas 1964 m. Mokesčio nuo darbo užmokesčio įstatymas ir kuris iš dalies pakeistas 2010 m. gruodžio 23 d. nutarimu, nurodytos šio įstatymo įgyvendinimo taisyklės, įsigaliojusios nuo 2012 m. sausio 1 d. Nutarime numatyta neapmokestinti darbo užmokesčio, mokamo „atvykusiam darbuotojui“, kuris 10e straipsnio 2 dalies b punkte apibrėžtas kaip:

„kitoje valstybėje darbintas toks darbuotojas <...>:

1. kuris turi ypatingą kompetenciją, kurios nėra arba trūksta Nyderlandų darbo rinkoje, ir
2. kuris daugiau nei du trečdalius laiko per 24 mėnesių laikotarpį iki įdarbinimo Nyderlanduose pradžios gyveno didesniu nei 150 [kilometrų] atstumu nuo Nyderlandų sienos, išskyrus Nyderlandų teritorinės jūros vandenį ir išskirtiną Karalystės ekonominę zoną, kaip tai suprantama pagal įstatymo dėl išskirtinės ekonominės zonos steigimo 1 straipsnį.“

6 Iš Teisingumo Teismui pateiktą bylos dokumentą matyti, kad kompensacijos, suteiktos siekiant padengti ekspatriacijos išlaidas, bendru „atvykusio darbuotojo“ ir darbdavio prašymu yra neapmokestinamos neviršijant 30 % apmokestinimo bazės ir nereikalaujant šių išlaidų parodyti (toliau – fiksuoto dydžio taisyklė). Mokesčio bazė iš esmės sudaro darbo užmokestis ir ekspatriacijos išlaidų kompensacija. Taip pat visada žmanoma pateikti didesnių išlaidų rodymus ir gauti minėtą neapmokestinamąją kompensaciją, lygią šioms išlaidoms. Be to, kitoje valstybėje narėje darbintas darbuotojas, kuris neatitinka sąlygos turėti gyvenamąją vietą didesniu nei 150 kilometrų atstumu nuo Nyderlandų sienos, taip pat turi teisę į neapmokestinamąją kompensaciją, atitinkančią patirtas ekspatriacijos išlaidas, kurias jis gali parodyti.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

7 Nuo 2012 m. vasario 1 d. iki gruodžio 31 d. C. G. Sopora dirbo Nyderlanduose bendrovėje, susijusioje su Vokietijoje įsisteigusiu jo darbdaviu. Per paskutinius 24 mėnesius iki įdarbinimo Nyderlanduose pradžios C. G. Sopora gyveno Vokietijoje mažesniu nei 150 kilometrų atstumu nuo Nyderlandų sienos. Vėliau jis liko gyventi Vokietijoje ir išsinuomojo butą Nyderlanduose, kad galėtų ten būti dalį savaitės.

8 C. G. Sopora ir jo darbdavys kreipėsi į kompetentingą instituciją, prašydami taikyti fiksuoto dydžio taisyklę.

9 2012 m. balandžio 11 d. sprendime, patvirtintame po to, kai C. G. Sopora pateikė skundą, ši institucija nurodė, kad jis neatitinka sąlygos, pagal kurią per paskutinius 24 mėnesius iki

darbinimo Nyderlanduose pradžios daugiau nei du trečdalius šio laikotarpio jis turėjo būti gyvenęs didesniu nei 150 kilometrų atstumu nuo Nyderlandų sienos.

10 Šis sprendimas C. G. Sopora užginijo *Rechtbank te Breda* (Bredos apylinkų teismas). Tas teismas atmetė jo ieškinį, visų pirma nustatęs, kad reikalavimas, jog darbuotojas turi gyventi tam tikru atstumu nuo Nyderlandų sienos, neprieštarauja Sąjungos teisei.

11 Dėl *Rechtbank te Breda* sprendimo C. G. Sopora pateikė kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas).

12 Prašyme priimti prejudicinį sprendimą šis prašymas pateiktas teismas klausia, ar fiksuoto dydžio taisyklė suderinama su Sąjungos teise.

13 Jis visų pirma pažymi, kad Nyderlandų įstatymų leidėjas nurodė, jog darbuotojai iš kitų valstybių narių paprastai turi didesnį pragyvenimo išlaidų nei darbuotojai, ilgą laiką gyvenantys Nyderlanduose. Siekdamas išvengti bet kokių ginčų dėl šių išlaidų dydžio, ministras įstatymų leidėjas iš pradžių siekė pirmiau nurodytiems darbuotojams suteikti teisę naudotis fiksuoto dydžio taisykle bet koku atveju ir be papildomų rodymų.

14 Paskui prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas išdėsto priežastis, kodėl nuo 2012 m. sausio 1 d. buvo nustatytas kriterijus, grindžiamas didesniu nei 150 kilometrų atstumu nuo Nyderlandų sienos.

15 Jis pažymi, kad fiksuoto dydžio taisyklė buvo taikyta daug plačiau, nei buvo tikimasi į nustatant, ir kad dėl jos pasienio zonoje buvo iškraipoma konkurencija Nyderlanduose gyvenančių darbuotojų nenaudai. Toje valstybėje narėje esantieji darbdaviai stengėsi darbinėti darbuotojus, gyvenančius už šalies ribų, kuriems dėl taikomos fiksuoto dydžio taisyklės galėjo mokėti mažesnį darbo užmokestį, užtikrindami didesnį neto darbo užmokestį už tą patį darbą. Nacionalinis įstatymų leidėjas norėjo ištaisyti šią situaciją, uždrausdamas taikyti šią fiksuoto dydžio taisyklę darbuotojams tais atvejais, kai buvo galima daryti prielaidą, kad jie patirdavo mažiau ekspatriacijos išlaidų arba jį išvis nepatirdavo, nes kasdien galėjo nuvykti iš savo namų į darbą ir grįžti iš jo. Todėl jis nustatė kriterijų, pagrįstą 150 kilometrų (skaičiuojant tiesia linija) atstumu nuo darbuotojo gyvenamosios vietos kilmės valstybėje narėje iki Nyderlandų sienos. Nacionalinis įstatymų leidėjas manė, kad darbuotojas negali kasdien važinėti didesnio atstumo į savo darbo vietą ir iš jos.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, nacionalinis įstatymų aktas leidėjas pripažino, kad darbuotojų, kurie kilmės valstybėje narėje gyvena mažesniu nei 150 kilometrų atstumu nuo Nyderlandų sienos, atveju atstumas, skiriantis juos nuo darbo vietos, gali gerokai pasikeisti. Tačiau jis laikėsi nuomonės, kad, atsižvelgiant į atstumą tarp darbo vietos Nyderlanduose ir darbuotojo gyvenamosios vietos kilmės valstybėje narėje prieš jį darbinant Nyderlanduose, mokesčių institucijoms kiltų sunkumų, susijusių su minėtos taisyklės įgyvendinimu.

17 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas klausia, ar taikant atstumo kriterijų daromas skirtumas tarp panašių situacijų ir, jei tai yra laisvo darbuotojų judėjimo ribojimas, ar jis gali būti pateisinamas.

18 Šiomis aplinkybomis *Hoge Raad der Nederlanden* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar egzistuoja netiesioginis skirstymas dėl pilietybės, kurį reikėtų pateisinti, arba laisvo darbuotojų judėjimo ribojimas, jei pagal valstybės narės teisės normą leidžiama atlyginti

„atvykusiems darbuotojams“ ekspatriacijos išlaidas, ši? neapmokestinant, ir jei darbuotojui, kuris, prieš prad?damas darbin? veikl? šioje valstyb?je nar?je, gyveno užsienyje didesniu nei 150 kilometr? atstumu nuo šios valstyb?s nar?s sienos, be joki? ?rodym? gali b?ti suteikta fiksuoto dydžio nustatyta neapmokestinamoji išlaid? kompensacija, net jei kompensacijos suma yra didesn? nei faktin?s ekspatriacijos išlaidos, o darbuotojui, kuris tuo laikotarpiu gyveno daug mažesniu atstumu nuo tos valstyb?s nar?s, neapmokestinamoji kompensacija apribojama faktiškai patirt? ?rodom? ekspatriacijos išlaid? dydžiu?

2. Jei atsakymas ? pirm?j? klausim? b?t? teigiamas, ar šiuo atveju 1965 m. geguž?s 17 d. nutarime, kuriuo ?gyvendinamas 1964 m. Mokes?io nuo darbo užmokes?io ?statymas, nustatyta atitinkama Nyderland? taisykl? yra pagr?sta privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais?

3. Jei atsakymas ? antr?j? klausim? taip pat b?t? teigiamas, ar šiuo atveju šioje taisykl?je nustatytas 150 kilometr? kriterijus viršija tai, kas b?tina ja siekiamam tikslui pasiekti?“

D?I prejudicini? klausim?

19 Pirmiausia reikia pažym?ti, kad prašym? priimti prejudicin? sprendim? patekusio teismo klausimai susij? su mokes?io lengvatos, kuri? valstyb? nar? suteikia darbuotojams, kurie prieš ?sidarbindami jos teritorijoje gyveno kitoje valstyb?je nar?je tam tikru atstumu nuo sienos, atitiktimi S?jungos teisei. Šios lengvatos esm? yra ta, kad ekspatriacijos išlaid? kompensacija – fiksuotas dydis yra 30 % nuo apmokestinimo baz?s – atleidžiama nuo mokes?io nuo darbo užmokes?io, ir šie darbuotojai neprivalo ?rodyti, jog šias išlaidas faktiškai patyr? arba šios išlaidos siekia šios kompensacijos dyd?.

20 Taigi klausimais, kuriuos tikslinga nagrin?ti kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar SESV 45 straipsnis turi b?ti aiškinamas taip, kad pagal j? draudžiamas toks nacionalin?s teis?s aktas, kaip nagrin?jamas pagrindin?je byloje, kuriuo valstyb? nar? numato suteikti darbuotojams, prieš ?sidarbinim? jos teritorijoje gyvenusiems kitoje valstyb?je nar?je, mokes?io lengvat?, kurios esm? yra ta, kad fiksuoto dydžio ekspatriacijos išlaid? kompensacija atleidžiama nuo mokes?io su s?lyga, kad šie darbuotojai gyvena didesniu kaip 150 kilometr? atstumu nuo jos sienos.

21 Pagal EB 45 straipsnio 2 dal? darbuotoj? jud?jimo laisv? reiškia, kad panaikinama bet kokia valstybi? nari? darbuotoj? diskriminacija d?I pilietyb?s, susijusi su ?darbinimu, darbo užmokes?iu ir kitomis darbo s?lygomis.

22 Vis? pirma, Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, kad vienodo poži?rio principas darbo užmokes?io srityje tapt? neveiksmingas, jeigu jo b?t? nepaisoma diskriminacin?mis nacionalin?s teis?s nuostatomis pajam? mokes?io srityje (Sprendimo *Biehl*, C?175/88, EU:C:1990:186, 12 punktas ir Sprendimo *Schumacker*, C?279/93, EU:C:1995:31, 23 punktas).

23 Be to, pagal nusistov?jusi? teism? praktik? vienodo poži?rio taisykl?mis draudžiama ne tik atvira diskriminacija d?I pilietyb?s, bet ir bet kokios kitos pasl?ptos diskriminacijos formos, kuriomis, taikant kitus atskyrimo kriterijus, pavyzdžiui, gyvenamosios vietos kriterij?, iš ties? pasiekiamas toks pats rezultatas (Sprendimo *Sotgiu*, 152/73, EU:C:1974:13, 11 punktas ir Sprendimo *Schumacker*, EU:C:1995:31, 26 punktas).

24 Tod?I laisvas darbuotoj? jud?jimas, pirma, draudžia valstybei narei priimti priemon?, kuri sudaro palankesnes s?lygas darbuotojams, gyvenantiems jos teritorijoje, jei šia priemone privilegijuojami savos valstyb?s pilie?iai, taip sukeliant diskriminacij? d?I pilietyb?s.

25 Antra, atsižvelgiant ? SESV 45 straipsnio 2 dalies tekst?, pagal kur? siekiama panaikinti bet

koki? „valstybi? nari? darbuotoj?“ diskriminacij? d?l pilietyb?s, nagrin?jam? kartu su SESV 26 straipsniu, laikytina, kad min?tu laisvu jud?jimu taip pat draudžiama darbuotoj? nerezident? diskriminacija, jei d?l jos nepagr?stai suteikiamos privilegijos kai kuri? valstybi? nari? pilie?iams, palyginti su kit? valstybi? nari? pilie?iais.

26 Be to, nagrin?jant pagrindin?je byloje aptariamus teis?s aktus reikia atsižvelgti ? tais teis?s aktais siekiam? tiksl? palengvinti laisv? kitose valstyb?se nar?se gyvenan?i? darbuotoj?, kurie buvo ?darbinti Nyderlanduose ir d?l to priversti patirti papildom? išlaid?, jud?jim?, suteikiant šiems darbuotojams, o ne darbuotojams, ilg? laik? gyvenantiems Nyderlanduose, teis? naudotis fiksuoto dydžio taisykle.

27 Manydamas, pirma, kad tam tikras atstumas tarp atitinkam? darbuotoj? gyvenamosios vietos, esan?ios kitoje valstyb?je nar?je, ir j? darbo vietos Nyderlanduose nebeleidžia šiems darbuotojams kasdien vykti ? darb? ir gr?žti iš jo, tod?l jie iš principo yra priversti gyventi ir Nyderlanduose, ir, antra, kad atsiradusios papildomos pragyvenimo išlaidos yra didel?s, Nyderland? ?statym? leid?jas nustat? š? 150 kilometr? atstum? nuo Nyderland? sienos ir maksimali? fiksuoto dydžio neapmokestinam?j? sum?, lygi? 30 % apmokestinimo baz?s.

28 Kaip jau nurodyta šio sprendimo 6 punkte, iš prašymo priimti prejudicin? sprendim? matyti, kad fiksuoto dydžio taisykl? niekada nepakenkia min?tiems darbuotojams. Jei faktiškai patirtos ekspatriacijos išlaidos viršija maksimali? fiksuot? 30 % dydžio rib?, jiems, pateikus tinkam? ?rodym?, gali b?ti suteikta neapmokestinamoji ekspatriacijos išlaid? kompensacija, net jeigu ?vykdytos nustatytos fiksuoto dydžio taisykl?s taikymo s?lygos.

29 Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas taip pat pabr?žia, kad darbuotojai, kurie neatitinka s?lygos gyventi didesniu nei 150 kilometr? nuo Nyderland? sienos atstumu, pateik? tinkamus ?rodymus gali pasinaudoti teise ? tai, kad kompensacija už faktiškai patirtas ekspatriacijos išlaidas b?t? neapmokestinta, kaip numatyta pagal Mokes?io nuo darbo užmokes?io ?statymo 31a straipsnio 2 dalies e punkto taisykl?. Ta?iau šiuo atveju, skirtingai nuo situacij?, kai taikoma fiksuoto dydžio mokes?io lengvata, suteikiama neatsižvelgiant ? faktini? ekspatriacijos išlaid? dyd? ir netgi tada, kai t? išlaid? n?ra, neleidžiama kompensuoti daugiau išlaid?, nei patirta realiai.

30 Taigi, atrodo, visi darbuotojai nerezidentai, nesvarbu, ar jie gyvena toliau nei 150 kilometr? nuo Nyderland? sienos, ar ar?iau, gali naudotis teise ? neapmokestinam?j? faktini? ekspatriacijos išlaid? kompensacij?. Ta?iau administracinio formalum? supaprastinimu, susijusiu su ši? ekspatriacijos išlaid? deklaravimu ir atsirandan?iu d?l fiksuoto dydžio taisykl?s taikymo, gali naudotis tik darbuotojai, kurie gyvena didesniu nei 150 kilometr? atstumu nuo šios sienos.

31 Taip pat negin?ijama, kad fiksuoto dydžio taisykle neturi teis?s naudotis dauguma Belgijos ir dalis Vokietijos, Pranc?zijos, Liuksemburgo ir Jungtin?s Karalyst?s darbuotoj?.

32 Nuo suteikiamos fiksuoto dydžio mokes?io lengvatos, kuri skirta taikyti situacijose, kai materialin?s s?lygos, b?tinos naudotis šia lengvata, negin?ijamai ?vykdytos, neatsiejama tai, kad yra ir kit? situacij?, kai d?l ?vairi? priežas?i? taip pat ?vykdomos šios s?lygos ir, pateikus tinkam? ?rodym?, taip pat suteikiama teis? ? ši? lengvat?.

33 Nors administracinio pob?džio svarstymai negali pateisinti nuo S?jungos teis?s norm? leidžian?ios nukrypti valstyb?s nar?s nuostatos (Sprendimo *Terhoeve*, C?18/95, EU:C:1999:22, 45 punktas), iš Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, kad negalima iš valstybi? nari? atimti galimyb?s pasiekti teis?tus tikslus, nustatant taisykles, kurias kompetentingos institucijos lengvai taikyt? ir kontroliuot? j? laikym?si (žr. Sprendimo *Komisija / Italija*, C?110/05, EU:C:2009:66, 67 punkt?; Sprendimo *Josemans*, C?137/09, EU:C:2010:774, 82 punkt? ir Sprendimo *Komisija / Ispanija*

34 Todėl vien aplinkybės, kad buvo nustatyti apribojimai dėl atstumo iki darbuotojų gyvenamosios vietos ir maksimalios neapmokestinamosios sumos, net jei, kaip pažymi prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tai neišvengiamai yra nelabai tikslu, atskaitos tašku laikant atitinkamai Nyderlandų sieną ir apmokestinimo bazę, negali savaime reikšti netiesioginės diskriminacijos arba laisvo darbuotojų judėjimo ribojimo, Tė dar labiau patvirtina tai, kad, kaip šioje byloje, fiksuoto dydžio taisyklė naudinga darbuotojams, kurie ją naudojami, nes taikant šią taisyklę gerokai sumažėja administracinis veiksmas, kuriuos šie darbuotojai turi atlikti, siekdami gauti neapmokestinamąjį ekspatriacijos išlaidų kompensaciją.

35 Kitaip vis dėlto galėtų būti tuo atveju, jei – tai turi patikrinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas – minėti apribojimai būtų buvę nustatyti taip, kad dėl fiksuoto dydžio taisyklės reguliariai būtų kompensuojama daugiau ekspatriacijos išlaidų, nei faktiškai patirta.

36 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, jog SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiamas toks nacionalinės teisės aktas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo valstybės narė numato suteikti darbuotojams, prieš įdarbinimą jos teritorijoje gyvenusiems kitoje valstybėje narėje, mokesčio lengvatą, kurios esmė yra ta, kad fiksuoto dydžio (iki 30 % nuo apmokestinimo bazės) ekspatriacijos išlaidų kompensacija atleidžiama nuo mokesčio su sąlyga, kad šie darbuotojai gyvena didesniu kaip 150 kilometrų atstumu nuo jos sienos, nebent – tai turi patikrinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas – šie apribojimai būtų buvę nustatyti taip, kad dėl tokio neapmokestinimo reguliariai būtų kompensuojama daugiau ekspatriacijos išlaidų, nei faktiškai patirta.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

SESV 45 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį nedraudžiamas toks nacionalinės teisės aktas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo valstybės narė numato suteikti darbuotojams, prieš įdarbinimą jos teritorijoje gyvenusiems kitoje valstybėje narėje, mokesčio lengvatą, kurios esmė yra ta, kad fiksuoto dydžio (iki 30 % nuo apmokestinimo bazės) ekspatriacijos išlaidų kompensacija atleidžiama nuo mokesčio su sąlyga, kad šie darbuotojai gyvena didesniu kaip 150 kilometrų atstumu nuo jos sienos, nebent – tai turi patikrinti prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas – šie apribojimai būtų buvę nustatyti taip, kad dėl tokio neapmokestinimo reguliariai būtų kompensuojama daugiau ekspatriacijos išlaidų, nei faktiškai patirta.

Parašai.

* Proceso kalba: nyderlandų.